

Οι τέσσερις τρόποι κοινωνίας με τον Θεό στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Γέροντας Κλεόπας Ηλίου.

Η ένωση και κοινωνία μας με τον Θεό σε γενικές γραμμές γίνεται με δύο τρόπους: με τη μυστική κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου και με την πνευματική κοινωνία. Ο δεύτερος τρόπος διαιρείται εν συνεχεία σε τρεις άλλους τρόπους. Γι' αυτό θα σας μιλήσω γι' αυτούς τους τρόπους φέρνοντας μαρτυρίες από τη θεία Γραφή και τις διδασκαλίες των αγίων Πατέρων.

Η πρώτη και σπουδαιότερη κοινωνία μας με τον Χριστό γίνεται με την κοινωνία του Σώματος και του Αίματός Του. Ένας χριστιανός που δεν πιστεύει ότι το φαινόμενο ψωμί και κρασί είναι αληθώς το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας, είναι ένας αιρετικός και ξένος προς την αληθινή πίστη του Χριστού, ο Οποίος λέει: «Η σαρξ μου αληθώς εστί βρώσις, και το αίμα μου αληθώς εστί πόσις» (Ιω. 6:55). Ενώ ο απόστολος Παύλος μάς λέει: «Το ποτήριον της ευλογίας ο ευλογούμεν, ουχί κοινωνία του αίματος του Χριστού εστί; τον άρτον ον κλώμεν, ουχί κοινωνία του σώματος του Χριστού εστί;» (Α' Κορ. 10:16).

Όποιος λοιπόν κοινωνεί αναξίως, γίνεται ένοχος, όπως λέει ο ίδιος Απόστολος: «Ός αν εσθή τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος έσται του σώματος και του αίματος του Κυρίου» (Α' Κορ. 11:27). Ο χριστιανός όμως που κοινωνεί με φόβο, ευλάβεια και

προετοιμασία, αξιώνεται αναριθμήτων δωρεών, από τις οποίες οι σπουδαιότερες είναι οι εξής:

1) Ενώνεται με τον Χριστό κατά χάριν, όπως λέει το χωρίο: «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ» (Ιω. 6:56)

2) Συμμετέχει στην αιώνια ζωή, όπως λέει το χωρίο: «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιον (Ιω. 6:54).

3) Θα αναστηθεί την ημέρα της κρίσεως, όπως λέει στο ίδιο χωρίο: «Και εγώ αναστήσω αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα».

4) Ο Χριστός κατοικεί μέσα στην καρδιά μας, όπως λένε τα χωρία: «κατοικήσαι τον Χριστόν διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών» (Εφ. 3:17) και «εν εκείνη τη ημέρα γνώσεσθε υμείς ότι εγώ εν τω πατρί μου και υμείς εν εμοί καγώ εν υμίν» (Ιω. 14:20) κ.ά.

5) Όποιος κοινωνεί τον Χριστό έχει Αυτόν ζώντα μέσα του: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2:20), και «τεκνία μου, ους πάλιν ωδίνω, μέχρις ου μορφωθή Χριστός εν υμίν!» (Γαλ. 4:19).

6) Προοδεύει και αυξάνεται στα πνευματικά έργα, κατά το χωρίο: «αληθεύοντες δε εν αγάπη αυξήσωμεν εις αυτόν τα πάντα, ος εστίν η κεφαλή, ο Χριστός» (Εφ. 4:15).

7) Η θεία Κοινωνία καθαρίζει από αμαρτίες, αγιάζει, φωτίζει και χαρίζει την αιώνια ζωή (από την ευχή της θ. Μεταλήψεως του αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού).

8) Επιφέρει τον αγιασμό σώματος και ψυχής, εκδιώκει τις φαντασίες και καθαρίζει από τα πάθη, δίνει παρρησία προς τον Θεό, φωτισμό και ενίσχυση για την αύξηση των αρετών και την τελειότητα (6η ευχή θ. Μεταλήψεως του αγίου Βασιλείου).

9) Επιφέρει πνευματική χαρά, υγεία σώματος και ψυχής, κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας.

Αυτοί και άλλοι πολλοί ακόμη είναι οι πνευματικοί καρποί τους οποίους αποκτά ο πιστός που προσέρχεται συχνά και με καλή προετοιμασία στη θεία Ευχαριστία. Αυτός που δεν προσέρχεται σ' αυτό το Μυστήριο, ποτέ δεν θα μπορέσει να προοδεύσει στην εργασία των αρετών, διότι δεν παραμένει μέσα στον Χριστό και Εκείνος μέσα του, καθώς λέει και ο Ίδιος: «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15:4).

Ο δεύτερος τρόπος κοινωνίας και ενώσεως με τον Χριστό γίνεται με την προσευχή του Ιησού, κατά την οποία ο νους βυθίζεται στην καρ-

διά και εκεί λέει συνεχώς το: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλόν».

Η προσευχή που γίνεται με τον νου στην καρδιά έχει μεγάλη σημασία, διότι ενώνεται η ψυχή μας με τον Ιησού Χριστό και δι' Αυτού με τον Πατέρα, διότι η μόνη οδός που οδηγεί στην ένωση με τον Πατέρα είναι ο Χριστός, όπως λέει ο Ίδιος: «ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ει μη δι' εμού» (Ιω. 14:6).

Η καρδιακή προσευχή προσφέρει τη δυνατότητα στο Άγιο Πνεύμα να κατοικήσει και εργαστεί στην καρδιά μας και να ενωθούμε εμείς με το Πνεύμα. Αυτή η ένωση με την ακατάπαυστη προσευχή μοιάζει με τη νύμφη που αγαπά πάρα πολύ τον Νυμφίο Χριστό και δεν θέλει ποτέ να αποχωριστεί απ' Αυτόν.

Ο τρίτος τρόπος κοινωνίας με τον Δημιουργό Θεό μας γίνεται με την εφαρμογή των εντολών Του και την απόκτηση των αρετών.

Αυτή η συγκατοίκηση με τον Ιησού φανερώνεται στη Γραφή από τον Ίδιο, όταν λέει: «Εάν τις αγαπά με τον λόγον μου τηρήσει και ο Πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτώ ποιήσωμεν» (Ιω. 14:23), ενώ αλλού λέει: «εάν τας εντολάς μου τηρήσητε, μενείτε εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ τας εντολάς του πατρός μου τετήρηκα και μένω αυτού εν τη αγάπη» (Ιω. 15:10).

Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης λέει ότι η ομοιότητα και ένωσή μας με τον Θεό επιτελείται μόνο με την εφαρμογή των θείων εντολών (Λόγος περί σωτηριώδους γνώσεως).

Ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, όσον αφορά την ένωσή μας με τον Θεό, λέει: «Ο λόγος του Θεού και Πατρός βρίσκεται μυστικά σε κάθε μία από τις εντολές Του, οπότε αυτός που δέχεται τον λόγο του Θεού δέχεται τον Θεό».

Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, μιλώντας για τη θέωση του ανθρώπου με την εφαρμογή των εντολών του Θεού, λέει: «Οι εντολές του Θεού παρέχουν όχι μόνο τη γνώση, αλλά και τη θέωση».

Ο τέταρτος τρόπος κοινωνίας με τον Χριστό γίνεται με την ακρόαση των λόγων του Θεού.

Περί αυτού μας ομιλεί η Καινή Διαθήκη: «πολλοί δε των ακουσάντων τον λόγον επίστευσαν, και εγενήθη ο αριθμός των ανδρών ωσει χιλιάδες πέντε» (Πράξ. 4:4).

Ο απόστολος Παύλος λέει: «η πίστις εξ ακοής, η δε ακοή διά ρήματος Θεού» (Ρωμ. 10:17)

Εάν το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου είναι η αληθινή βρώσις και πόσις, τότε ο λόγος του Κυρίου γενόμενος δεκτός από τους πιστούς γίνεται σ' αυτούς «πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον» (Ιω. 4:14) και «άρτος ζωής ο εκ του ουρανού καταβάς» (Ιω. 6:58), ενώ κατά τον άγιο Δαμασκηνό λέγεται μάννα της αφθαρσίας και μάννα το μυστικό.

Ο απόστολος Παύλος διά της ακοής δέχθηκε τον λόγο του Θεού, όταν προσκλήθηκε με το θείο φως στον δρόμο προς τη Δαμασκό και άκουσε φωνή εξ ουρανού. Η Σαμαρείτισσα διά της ακοής λαμβάνει τον λόγο του Θεού, ενώ πάλι οι Σαμαρείτες πιστεύουν και βαπτίζονται από το κήρυγμα του αποστόλου Φιλίππου (Πράξ. 8:5-6,12) και λαμβάνουν το Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 8:14,18).

Πατέρες και αδελφοί, σας έφερα μερικές από τις σπουδαιότερες μαρτυρίες της Γραφής και των αγίων Πατέρων, οι οποίες μας βοηθούν στην πορεία μας για μία ακατάπαυστη ένωση με τον Νυμφίο Χριστό.

Ο ιδιαίτερος και αγιότερος τόπος, όπου επιτυγχάνεται αυτή η πολύτροπη κοινωνία μας με τον Χριστό είναι η Εκκλησία μας. Εκεί όλοι οι πιστοί μας, ερχόμενοι με ευλάβεια και πίστη στις ιερές Ακολουθίες, βρίσκονται σε μία ατμόσφαιρα μυστική και με τον νου, την καρδιά, την προσευχή και τη συμμετοχή στη Θεία Κοινωνία κοινωνούν των δωρεών του Αγίου Πνεύματος.

Προπαντός η λειτουργική Θυσία είναι η τέλεια έκφραση της ενώσεως με τον Κύριό μας. Η μνημόνευση ονομάτων των χριστιανών στην Προσκομιδή, και όταν αυτοί είναι μεν αμαρτωλοί αλλά μετανοημένοι, δίνει την ευλογία της κοινωνίας αοράτως των ψυχών με τον Σαρκωθέντα και Αναστάντα Κύριο, ο Οποίος παρέχει ενίοτε και την σωματική τους θεραπεία.

Είθε το έλεος και οι οικτιρμοί του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο Λόγος του Θεού, να έλθει και κατασκηνώσει μέσα μας με τους ανωτέρω τέσσερις τρόπους που συνοπτικά αναφέραμε.

Από το βιβλίο: Ιερομονάχου Κλεόπα Ηλίου, Πνευματικοί Λόγοι. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1992.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>